

Arrest

nr. 197 693 van 10 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat V. HENRION en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtun en soennitisch moslim. U verklaart geboren te zijn op 2 september 1999 in het dorp Khalo, district Khogyani in de provincie Nangarhar, en daar heel uw leven gewoond te hebben.

Uw vader was landbouwer op eigen gronden. Hij bezat ook vee. U hielp uw vader soms bij zijn werk als landbouwer.

Op een avond, kort voor uw vertrek uit Afghanistan, was het uw beurt om eten te brengen naar de mullah van uw dorp. Toen u daar aankwam zag u dat er leden van de Taliban aanwezig waren bij de mullah. De mullah droeg u op aan niemand te zeggen dat u deze Talibanleden daar gezien had.

De volgende dag kwam de mullah naar uw huis. Hij sprak met uw vader en zei dat de politie de Taliban had aangevallen en daarbij drie van hun leden vermoord had. Hij was ervan overtuigd dat dit gebeurd moest zijn nadat u de politie had verteld dat u leden van de Taliban bij hem gezien had. Uw vader zei dat u dit niet gedaan had, waarna de mullah terugkeerde naar huis.

De volgende dag kwam de mullah opnieuw langs. Deze keer was hij vergezeld van gewapende personen. U verstopte zich in uw kamer. Uw vader begon te discussiëren en weigerde te zeggen waar u was, waarna uw vader vermoord werd. Hierna besloot uw moeder dat u niet langer thuis kon blijven. Ze stuurde u naar uw nicht in het district Sherzad, waar u twee dagen verbleef. Hierna regelde uw familie een smokkelaar, waarna u het land verliet. Drie maanden later, op 19 juli 2015, kwam u aan in België. Op 22 juli 2015 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw herkomst uit het district Khogyani in de provincie Nangarhar niet geloofwaardig is. Doorheen uw relaas is gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering hier uw hele leven tot aan uw vertrek te hebben gewoond.

Uw verklaringen over het dorp waar u altijd gewoond zou hebben, alsook over uw profiel van plattelandsjongen, kunnen allesbehalve overtuigen. U verklaarde dat uw vader gronden bezat (CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd werd waar deze gronden juist gesitueerd waren, zegt u in eerste instantie enkel dat deze in het dorp lagen (CGVS, p. 7). Gevraagd naar een meer gedetailleerde uitleg, haalt u enkel aan dat ze aan de andere kant van de straat lagen, op vijftien minuten van uw huis (CGVS, p. 7). Gezien u verklaarde uw vader op deze gronden te helpen, en daar dan toch regelmatig naartoe moet gegaan zijn (CGVS, p.7) kan verwacht worden dat u meer details zou kunnen geven over de plaats waar deze gronden liggen of de weg daar naartoe. U verklaarde dat uw vader op deze gronden, tarwe, rijst, maïs en katoen cultiveerde (CGVS, p. 7). Gevraagd wanneer de tarwe geoogst werd, stelde u dat dit in de winter is, namelijk in maanden jadi, dalwa, hut (januari, februari, maart) (CGVS, p. 8). Informatie toont echter aan dat tarwe in de maand mei en juni geoogst wordt (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Hierna werd u gevraagd wanneer de tarwe dan gezaaid werd, waarop u opnieuw de maand jadi antwoordt (CGVS, p. 8). Hiermee beweerde u dat tarwe in één en dezelfde maand gezaaid en geoogst wordt, wat geen steek houdt. Hierop gewezen stelde u dat het in de maand saraton (22 juni tot 23 juli), in de zomer, wordt gezaaid (CGVS, p. 8-9).

Ook dit klopt echter niet met informatie die stelt dat tarwe in de herfst gezaaid wordt (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Dat u deze zaken niet weet, tast de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel van plattelandsjongen aan.

Verder werd u gevraagd wat jullie deden met de groenten die jullie cultiveerden, namelijk of jullie die verkochten of enkel gebruikten voor eigen consumptie (CGVS, p. 9). Hierop antwoordde u dat jullie deze voor eigen consumptie hielden (CGVS, p. 9). Gevraagd naar hoe jullie dan aan geld geraakten om bijvoorbeeld kleren te kopen, paste u uw antwoord aan, en stelde u dat jullie groenten verkochten in de bazaar, namelijk tomaten en aubergine (CGVS, p. 9). Het feit dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vraag, doet de geloofwaardigheid van deze verklaringen teniet. Bovendien verklaarde u hiervoor reeds dat u groenten ging kopen op de bazaar, waarbij u ook tomaten en aubergines vermeldde (CGVS, p. 4). Indien jullie deze groenten zelf teelden, en zelfs genoeg hadden om te verkopen in de bazaar, is het ook niet aannemelijk dat jullie juist deze groenten zouden aankopen op de bazaar. Ook hiermee wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. De geloofwaardigheid van uw beweerde profiel van boerenzoon wordt zo eveneens aangetast.

Ook uw verklaringen over het vee dat uw familie hield, trekken uw profiel als landbouwerszoon in twijfel. U verklaarde dat uw familie vier koeien had, waarvan twee stieren en twee melkkoeien. Jullie kweekten jaarlijks met deze koeien, waarna jullie de kalveren verkochten. U verklaarde nog dat jullie in geval van inteeltproblemen de veearts lieten komen die dit oploste door medicatie te geven aan de koeien (CGVS, p. 7). Ten eerste houdt het geen steek dat medicatie hiertegen een oplossing zou bieden, gezien de effecten van inteelt logischerwijs enkel voorkomen en niet genezen kunnen worden. Ten tweede kan u verder ook geen informatie geven over deze veearts. U weet niet wie deze persoon is of waar hij woont (CGVS, p. 7). Ook deze elementen doen afbreuk aan uw verklaringen over uw profiel als zoon van een landbouwer en veehouder.

Ook uw kennis over uw regio vertoont tal van hiaten. Zo wist u wel dat er geregeld overstromingen plaatsvinden in uw regio (CGVS, p. 18), maar verklaarde u dat deze vooral in de winter plaatsvinden en nooit in de lente (CGVS, p. 18). Hiermee gaat u regelrecht in tegen informatie die juist het omgekeerde aantoon, namelijk dat overstromingen in Afghanistan vaker in de lente en de zomer voorkomen, en amper in de winter (zie administratief dossier, blauwe map, document 2, 3). Bovendien kan vanuit uw achtergrond als zoon van een landbouwer verwacht worden dergelijke zaken te weten.

Verder beweerde u dat u nooit naar de reguliere school bent geweest (CGVS, p. 16) en enkel naar de madrassa (CGVS, p. 16). Gevraagd om zo gedetailleerd mogelijk de weg van uw huis naar de madrassa uit te leggen, stelt u enkel dat u uw dorp passeert en dan bij de madrassa aankomt (CGVS, p. 17). Wanneer opnieuw naar een meer gedetailleerde uitleg gevraagd werd, gaf u aan dat u een brug passeert, dan de straat over, en dan komt men aan de madrassa. Later kon u de naam van de weg niet aangeven, aangezien u geen straat zou passeren volgens uw verklaringen (CGVS, p. 17). Het feit dat u na herhaaldelijk aandringen, er niet in slaagde om een gedetailleerde en coherente uitleg te geven over een weg die u veelvuldig moet afgelegd hebben, doet wenkbrauwen fronsen. Bovendien stelde u dat u naar de madrassa ging en niet naar de reguliere school omdat er geen reguliere scholen in de buurt zouden liggen (CGVS, p. 17). Informatie waarover het CGVS beschikt, toont echter aan dat er wel verschillende scholen in de buurt zijn van uw woonplaats (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Dat u ook niet naar deze scholen zou kunnen gaan omdat u uw dorp niet verliet, klopt verder niet met uw eerdere verklaringen, waarin u stelde dat u geregeld naar het districtscentrum, de bazaar ging, en andere plaatsen bezocht (CGVS, p. 4-5). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen op de helling gezet.

Nog werd u gevraagd meer te vertellen over de provincie waarin u woonde, Nangarhar. Hierop stelde u dat u niks kan vertellen over de provincie omdat u nooit uit uw dorp geweest bent (CGVS, p. 25). Gelet op het slotargument van bovenstaande alinea, kan deze opmerking niet beschouwd worden als een valabele verschoningsgrond voor uw gebrek aan kennis. Bovendien bleek u wel te kunnen vertellen over leuke plaatsen in Jalalabad, zoals parken, wat gezien uw verklaring nooit uw dorp verlaten te hebben en nooit naar Jalalabad geweest te zijn (CGVS, p. 20, 25), des te opmerkelijker is. U verklaarde dat u dergelijke dingen wist via mensen uit het opvangcentrum die van daar afkomstig waren (CGVS, p. 25). Ook dit strookt echter niet met een latere verklaring, waarin u stelde dat jullie in het opvangcentrum niet praten over de streek waarvan jullie afkomstig zijn (CGVS, p. 26). Ook deze elementen zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst op de helling.

Ook uw verklaringen over incidenten in uw regio kunnen allesbehalve doorleefd en accuraat genoemd worden. U kan inderdaad verschillende incidenten aanhalen, maar de meeste van deze incidenten vonden minstens vijf jaar geleden plaats (CGVS, p. 20, 21). U haalt wel één incident aan dat anderhalf jaar voor uw vertrek zou plaatsgevonden hebben (CGVS, p. 21). Dit incident werd echter niet terug gevonden door het CGVS. Het feit dat u zich wel incidenten zou herinneren die ongeveer vijf jaar geleden voorvielen, toen u nog veel jonger was, en geen grote incidenten kan aanhalen uit de periode van net voor uw vertrek uit Afghanistan, zoals een explosie in een moskee in de bazaar van Khogyani

die in november 2014 voorviel (zie administratief dossier, blauwe map, document 7), doet opnieuw zware twijfels rijzen bij uw recent vertrek uit deze regio.

Ook uw verklaringen over de Taliban en IS (Islamitische Staat) die volgens u in uw regio aanwezig zouden zijn, laten te wensen over. Zo kan u niet vertellen sinds wanneer IS aanwezig is in uw regio, zelfs niet bij benadering, of van waar zij komen (CGVS, p. 26-27). Ook uw verklaringen over de activiteiten van IS in uw regio zijn bijzonder summier. Zo zegt u dat ze 'illegale dingen' doen. Gevraagd om meer te vertellen, zegt u nog dat ze wapens dragen en mensen van de politie, van de overheid, en alle dorpingen doden (CGVS, p. 27). Uw bewering dat ze alle dorpingen zouden doden, maakt dat uw antwoord bijzonder oppervlakkig en verzonnen overkomt. Uw kennis over IS volstaat geenszins om uw beweringen over uw aanwezigheid in Khogyani tot in 2015 aannemelijk te maken.

Over de Taliban stelt u dat zij aan de macht waren in uw regio toen u deze verliet, en dat zij hun gezicht zouden verbergen voor de lokale bevolking (CGVS, p. 23, 27). Indien de Taliban inderdaad de macht heeft in uw dorp, is het niet aannemelijk dat zij hun gezicht zouden verbergen voor de lokale bevolking. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat ze dit doen om te voorkomen dat de burgers hen zouden aangeven (CGVS, p. 27). Opnieuw is het niet aannemelijk dat de Taliban uit schrik voor de burgers hun gezicht zouden verbergen, en dat de burgers omgekeerd, geen schrik zouden hebben voor de Taliban en hun alom bekende schrikbewind, en hen zouden durven aangeven. Ook deze elementen doen afbreuk aan u verklaarde recente herkomst.

Verder heeft het CGVS ook sterke twijfels bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familie in Afghanistan. Zo verklaarde u dat uw moeder twee broers heeft, waar u verder niks van informatie over kan geven, behalve dat zij verdwenen zijn en dat u verder nooit naar hen gevraagd heeft (CGVS, p. 11-13). Ook over de broers van uw vader kan u niet zeggen waar ze wonen (CGVS, p. 11-13). Gevraagd naar de nicht waarover u sprak, stelde u nooit bij haar op bezoek geweest te zijn (CGVS, p. 11-13), terwijl u later beweerde daar gedurende twee nachten ondergedoken te zijn (CGVS, p. 33). Dergelijke verklaringen doen vermoeden dat u angstvallig probeert verborgen te houden wie van uw familie waar woont. Dat u geen zich wil geven op de samenstelling en de woonplaatsen van uw familie, tast niet alleen uw algemene geloofwaardigheid aan, maar doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen over uw eigen herkomst.

Nochtans waren er ook een aantal zaken die u wel wist te vertellen over uw beweerde woonplaats in Khogyani. Zo kon u aangeven waar het districtscentrum was, de weg van uw dorp naar het districtscentrum uitleggen en verschillende dorpjes opsommen die in de buurt van uw dorp gesitueerd zijn (CGVS, p. 4, 5, 17). Verder kende u de Kaga bazaar, kon u uitleggen waar het ziekenhuis ligt, wist u wie de gouverneur is van Nangarhar en dat de bevolking allemaal Pashtun is (CGVS, p. 9, 16, 20, 24). Ook kon u verschillende belangrijke figuren uit uw dorp opnoemen (CGVS, p. 21, 22). In het licht van uw algemene gebrekkige uitleg over Khogyani, zoals hierboven besproken, is dit echter onvoldoende om aannemelijk te maken dat u effectief uit deze streek afkomstig bent en er gewoond zou hebben tot aan uw vertrek uit Afghanistan in 2015. Het feit dat u dergelijke zaken wel kon opnoemen, maar niet in staat was vanuit uw persoonlijke beleving te vertellen over meer eenvoudige zaken, zoals bijvoorbeeld de weg naar plaatsen die u vaak bezocht, doen vermoeden dat de zaken die uw wel kon benoemen ingestudeerde feiten waren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland).

De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor (CGVS, p. 11, 27) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u dit tot tweemaal toe werd duidelijk gemaakt, bleef u echter vasthouden aan de verklaring tot uw vertrek in dezelfde regio, namelijk Khogyani, verbleven te hebben (CGVS, p. 11, 27), zonder uw gebrek aan kennis uit te klaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout en op de schending van artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4, § 1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikelen 2 en 3 van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”* en van *“het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

Vooreerst meent verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) onvoldoende rekening houdt met zijn profiel. Hij stelt dat hij een ongeschoolde jongeman is. Volgens hem blijkt uit het gehoorverslag en uit de ontmoetingen met zijn raadsman dat hij de draagwijdte van de vragen met betrekking tot zijn regio van herkomst niet begrijpt. Zijn antwoorden zijn zeer beknopt omdat hij niet begrijpt wat er van hem wordt verwacht en niet in staat is tot het geven van informatie die hij zelf niet *“nuttig”* acht, aldus verzoeker. Zo wijst verzoeker op een weg die hij volgens het CGVS veelvuldig zou hebben afgelegd en stelt hij dat hij nooit de educatie heeft gehad die hem toelaat om een gedetailleerde beschrijving te geven van iets als een weg voor iemand die nooit in het land is geweest. Tevens merkt verzoeker op dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde kaart niet is aangeduid welke scholen in de buurt van zijn woonplaats zijn gelegen, dat zijn raadsman het dorp Khalo er niet op vond maar wel de dorpen die verzoeker opsomde als liggend in de omgeving van zijn dorp. Verzoeker voegt een kopie van de kaart in zijn verzoekschrift in en stelt dat moeilijk kan worden gesteld dat er verschillende scholen zijn. Hij meent dat zijn verklaringen omtrent de afwezigheid van een school in de directe omgeving van zijn dorp dus perfect geloofwaardig zijn.

Vervolgens citeert verzoeker uit het gehoorverslag en stelt hij dat hij wel de weg kan beschrijven van zijn huis naar de madrassa. Hij stelt als volgt: *“Verzoeker kan dus op alle vragen antwoorden met betrekking tot de madrassa waar hij naartoe ging. Hij geeft spontaan weinig informatie, maar dit werd uitgelegd hierboven door het feit dat hij ongeschoold is.”*

Verder stelt verzoeker dat hij zich inderdaad heeft vergist over het zaaiseizoen en het overstromingsseizoen. Volgens hem zijn dit abstracte vragen waarop hij moeilijk kan antwoorden. Verzoeker citeert uit het gehoorverslag zijn verklaringen over het maken van yoghurt, waaruit hij afleidt dat zijn profiel van landbouwerszoon wel geloofwaardig is. Aangaande de opmerking in de bestreden beslissing betreffende de inteelt bij de koeien van zijn familie stelt verzoeker als volgt: *“Ze hadden vier koeien die ze onder elkaar kweekten. Dit betekent niet dat die koeien met hun eigen kinderen kweekten! Het feit dat dezelfde koeien samen veel gekweekt worden kan geen oorzaak zijn van inteelt. Het CGVS maakt dus een appreciatiefout. Wat de vraag omtrent de dierenarts betreft, legt verzoeker uit dat hij niet weet wat inteelt betekent. Dit is logisch gezien zijn profiel van ongeschoolde en analfabete jonge man. Verzoeker dacht dat het om een soort ziekte ging, en daarom vermeldde hij de dierenarts. Er moet ook benadrukt worden dat verzoeker amper 15 jaar oud was toen hij zijn land verliet. Hij heeft dus geen kennis van het proces oer de jaren: als er een koe te oud wordt om gekweekt te worden, wat er dan gebeurt en dergelijke. Deze kennis kan men niet verwachten van een jongen van 15 jaar oud.”* Verder citeert hij enkele van zijn verklaringen over het feit dat hij als kleine jongen zijn vader niet vaak hielp en over irrigatie. Over een aardbeving van drie of vier jaar voor zijn vertrek wijst verzoeker erop dat hij op spontane wijze verwees naar zijn dieren, hetgeen volgens hem zijn profiel van landbouwjongen bevestigt. Verder stelt verzoeker dat ze courgettes en aubergines verkopen in het seizoen ervan in zijn dorp en dat zij er in andere seizoenen geen hebben en die dus op de markt kopen. Hij stelt tevens dat hij beschaamd was om te zeggen dat hij financiële moeilijkheden zou hebben, *“reden waarom hij telkens benadrukt dat ze geen geldproblemen hadden, terwijl zijn familie eigenlijk weinig middelen had”*.

Vervolgens verduidelijkt verzoeker dat hij inderdaad zijn dorp verliet om bijvoorbeeld naar de bazaar te gaan, doch hij bedoelde dat hij nooit voor meerdere dagen zijn dorp verliet en nooit ver in zijn provincie reisde; hij ging enkel buiten zijn dorp voor heel korte tijd en om praktische redenen.

Hij stelt dat het voor de rest moeilijk is voor hem om te antwoorden op abstracte vragen zoals "*beschrijf me je provincie*" daar hij nooit heeft geleerd om abstract te redeneren.

Verder citeert verzoeker uit het gehoorverslag zijn verklaringen over overstromingen en meent hij dat men uit zijn uitleg kan afleiden dat de overstromingen plaatsvinden in de lente, als de sneeuw op de berg van Spinghar smelt. Dat hij de oorzaak van de overstromingen correct beschrijft en correct vermeldt dat er in zijn regio sneeuw is op de bergen maar niet in de dorpen, die een beter klimaat kennen dan andere delen van Afghanistan in de winter, wijst er volgens hem op dat hij niet heeft gelogen over zijn herkomst daar dit geen antwoorden zijn die ingestudeerd overkomen. Onder verwijzing naar een artikel op "*Wikipedia*" stelt verzoeker nog dat het verschil in zijn regio tussen winter en zomer minder opvallend is dan in andere regio's zoals Kabul.

Voorts meent verzoeker dat het feit dat het CGVS van een door hem vermeld incident nooit had gehoord, niet betekent dat dit incident niet heeft plaatsgevonden. Hij wijst erop dat hij vermeldde dat de laatste verkiezingen in 1393, dus in 2014, hebben plaatsgevonden.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet kan worden gevolgd waar wordt gesteld dat hij zou hebben gelogen over zijn herkomst en zijn profiel en dat, gezien het niveau van algemeen geweld in de provincie Nangarhar, de subsidiaire bescherming aan hem moet worden toegekend. Verzoeker citeert uit een aantal rapporten en wijst ook op de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar. Hij stelt dat het niveau van geweld in de provincie Khogyani dermate hoog is dat de loutere aanwezigheid op grondgebied een risico op ernstige schade zou meebrengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie rapporten (stukken 3-5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het dorp Khalo, district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek naar België in 2015 of aan zijn voorgehouden profiel van plattelandsjongen gelet op (a) zijn niet-doorleefde en niet-gedetailleerde omschrijving van de weg naar de gronden van zijn vader, (b) zijn onjuiste verklaringen over de zaai- en oogsttijden van tarwe, (c) zijn incoherente verklaringen over wat zijn familie deed met hetgeen zij op hun grond cultiveerden, (d) zijn onlogische verklaringen over het vee dat zijn familie zou hebben gehad, (e) zijn stelling dat overstromingen in zijn regio vooral voorkomen in de winter en nooit in de lente, terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat dit vooral in de lente en de zomer voorkomt, (f) zijn niet-doorleefde en niet-gedetailleerde verklaringen over de weg van zijn huis naar de madrassa, (g) zijn foutieve verklaringen betreffende de aanwezigheid van scholen in de buurt van zijn voorgehouden woonplaats, (h) zijn tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet verlaten van zijn dorp, (i) zijn verklaringen over de provincie Nangarhar en de stad Jalalabad, (j) zijn ongeloofwaardige verklaringen over incidenten, de aanwezigheid van Daesh en de macht van de taliban in zijn voorgehouden regio van herkomst, (k) het feit dat hij geen zicht biedt op de samenstelling en de woonplaatsen van zijn familie, en (l) het ingestudeerd karakter van de feiten die hij wel correct wist te vertellen over zijn regio van herkomst;

en (ii) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die er zich volgens hem zouden hebben afgespeeld.

In onderhavig verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij een ongeschoolde jongeman is en voert hij aan dat uit het gehoorverslag en de ontmoetingen met zijn raadsman blijkt dat hij de draagwijdte van de vragen over zijn regio van herkomst niet begreep. Verzoeker kan hierin evenwel niet worden bijgetreden. In zover kan worden aangenomen dat verzoeker werkelijk een ongeschoolde jongeman is, toont dit op zich niet aan dat hij niet in staat zou zijn om op een doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige wijze over zijn regio van herkomst te verhalen en er vragen over te beantwoorden. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat verzoeker open, eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld. Indien verzoeker niet meteen een antwoord wist te geven, werden vragen herhaald en/of geherformuleerd. Nergens doorheen het gehoor verklaarde verzoeker dat de hem gestelde vragen voor hem te moeilijk waren. Integendeel, op het einde van het gehoor verklaarde verzoeker expliciet dat hij de vragen en de tolk goed had begrepen en maakten noch zijn voogd, noch zijn raadsman die ook het verzoekschrift indiende enige opmerking met betrekking tot verzoekers intellectuele capaciteiten om de vragen te beantwoorden (gehoorverslag CGVS, p. 33-34). Meer zelfs, verzoekers raadsman verklaarde op het einde van het gehoor dat hij vond dat verzoeker goede antwoorden gaf, zeker voor iemand die nooit naar school is geweest en alles heeft moeten achterlaten (gehoorverslag CGVS, p. 34). Voor het overige brengt verzoeker geen enkel attest of ander stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn lage scholingsgraad zijn cognitieve vermogens zou aantasten of dat hij anderszins niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige en gedetailleerde verklaringen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Verder dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Gezien het voorgaande, kan verzoeker niet dienstig verwijzen naar zijn voorgehouden ongeschooldheid teneinde de in de bestreden beslissing vastgestelde hiaten en onjuistheden in zijn verklaringen betreffende zijn voorgehouden regio van herkomst te verschonen.

Betreffende de scholen in verzoekers voorgehouden regio van herkomst, dient vastgesteld dat uit het kaartje dat verzoeker zelf in zijn verzoekschrift heeft ingevoegd, blijkt dat er wel degelijk scholen aanwezig zijn in de buurt van zijn woonplaats (verzoekschrift, p. 5). Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift zelf op dat het dorp Khalo niet op dit kaartje is terug te vinden, maar wel andere dorpen waaromtrent hij tijdens zijn gehoor verklaarde dat ze in de buurt van zijn eigen dorp liggen. Op het ingevoegde kaartje, dat volgens verzoeker een schaalbreedte heeft van 15 kilometer, staan reeds vier scholen afgebeeld, waarvan één vlakbij de door hem genoemde dorpen Jawara en Aziz Khail. Dat verzoeker desalniettemin tijdens zijn gehoor verklaarde dat er in de buurt van zijn dorp geen scholen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 17), valt hiermee dan ook niet te rijmen. Wanneer verzoeker tijdens zijn gehoor wordt gevraagd de weg te beschrijven van zijn huis naar de madrassa waar hij religieuze studies volgde, slaagt hij er niet in een coherente en gedetailleerde uitleg te geven (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). In onderhavig verzoekschrift komt hij dienaangaande niet verder dan het citeren van zijn verklaringen dienaangaande en stelt hij zelf dat hij weinig informatie gaf, hetgeen bezwaarlijk een ander licht kan werpen op het voorgaande.

Wat betreft het door verzoeker voorgehouden profiel als zoon van een landbouwer, dient vastgesteld dat hij er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande een ander licht te werpen. Betreffende de seizoenen voor het zaaien van tarwe en de overstromingen erkent verzoeker dat hij zich vergiste. Dat het hier om abstracte vragen zou gaan, kan echter niet worden bijgetreden.

Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor immers dat hij de namen van de maanden kent omdat ze op die maanden oogsten (gehoorverslag CGVS, p. 15). Dat verzoekers verklaringen over de zaai- en oogsttijden van tarwe en over het voorkomen van overstromingen lijnrecht ingaan tegen de informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') doet dan ook niet enkel afbreuk aan zijn voorgehouden verblijf in zijn regio van herkomst, doch ook aan zijn voorgehouden profiel als zoon van een landbouwer. Betreffende de overstromingen voert verzoeker verder in zijn verzoekschrift aan dat hij spontaan verklaarde dat deze overstromingen ontstaan door smeltwater uit de bergen en dat hij zich vergiste wanneer hij verklaarde dat dit in de winter plaatsvindt. Echter, tijdens zijn gehoor werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of er geen overstromingen plaatsvonden in de lente, waarop verzoeker ontkennend antwoordde (gehoorverslag CGVS, p. 18). Aldus kan bezwaarlijk worden gesteld dat verzoekers antwoord dat overstromingen in zijn regio van herkomst enkel in de winter voorkomen een loutere vergissing zou betreffen. Wat betreft de motieven in de bestreden beslissing aangaande het door zijn familie gehouden vee en meer bepaald de koeien, stelt verzoeker dat hij niet begreep wat inteelt was en dat hij dacht dat het een ziekte was. Dit blijkt echter geenszins uit het gehoorverslag. Dat verzoeker op de vraag of inteelt geen probleem vormt spontaan verklaarde dat ze dan de dokter vroegen (gehoorverslag CGVS, p. 7), toont aan dat hij wel degelijk de vraag had begrepen. In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker dan ook niet verder dan het opwerpen van een aantal *post factum*-verklaringen die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen na confrontatie met de bestreden beslissing. Dat verzoeker enige informatie kan verschaffen over het maken van yoghurt of het irrigeren van een stuk land, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het loutere feit dat verzoeker op de vraag naar slachtoffers in zijn familie na een aardbeving spontaan verklaarde dankbaar te zijn dat hun dieren nog leefden, toont op zich niet zijn voorgehouden profiel als zoon van een landbouwer aan, vermits dit evenmin afbreuk doet aan de vele incoherente en onjuiste verklaringen die hij aflegde over elementen die met landbouw te maken hebben.

Betreffende het cultiveren en aankopen van courgettes en aubergines, dient vastgesteld dat verzoeker op een gekunstelde *post factum*-wijze zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn gehoor met elkaar tracht te verzoenen. Dergelijk verweer kan bezwaarlijk als dienstig worden beschouwd. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoeker aanvankelijk op de vraag of zij de gecultiveerde groenten verkochten of voor eigen consumptie gebruikten, antwoordde dat zij ze voor eigen consumptie gebruikten, waarna hij zijn verklaring aanpaste naar het verkopen ervan nadat hem de vraag werd gesteld op welke wijze zij geld verdienden. Dergelijke uiteenlopende verklaringen ondergraven het doorleefd karakter ervan. Dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat zijn familie welstellend is (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl hij in onderhavig verzoekschrift plots stelt dat hij beschaamd was om te zeggen dat zijn familie eigenlijk weinig middelen had, is niet ernstig. Bij aanvang van zijn gehoor werd verzoeker er immers uitdrukkelijk op gewezen dat het gesprek vertrouwelijk is en dat hij steeds de waarheid dient te zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 3).

Ook aangaande het al dan niet verlaten van zijn dorp, komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van een gekunstelde *post factum*-verklaring teneinde zijn uiteenlopende verklaringen afgelegd tijdens zijn gehoor alsnog met elkaar te trachten in overeenstemming te brengen. Nooit eerder verklaarde verzoeker immers dat hij met zijn verklaring dat hij zijn dorp nooit verliet, bedoelde dat hij nooit voor meerdere dagen zijn dorp verliet en nooit ver in zijn provincie reisde. Het opwerpen van dergelijke blote *post factum*-verklaringen kan geenszins een ander licht werpen op de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing.

Wat betreft recente veiligheidsincidenten in verzoekers voorgehouden regio van herkomst wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt enig recent incident te vernoemen, behalve een incident waaromtrent geen informatie kon worden gevonden. In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan de bewering dat het feit dat over het door hem vermelde incident een jaar voor zijn gehoor geen informatie kon worden gevonden door het CGVS, niet betekent dat dit incident niet heeft plaatsgevonden. Er dient evenwel op gewezen dat nergens in de bestreden beslissing wordt beweerd dat dit incident niet heeft plaatsgevonden; er wordt enkel vastgesteld dat hierover geen informatie kon worden teruggevonden. Hoewel het mogelijk is dat dit incident heeft plaatsgevonden, kan dit niet worden aangetoond aan de hand van objectieve gegevens. Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan het feit dat de overige incidenten die verzoeker vermeldde tijdens zijn gehoor, allen plaatsvonden meerdere jaren voor zijn vertrek naar België in 2015, hetgeen nogmaals aantoont dat verzoeker zijn voorgehouden recent verblijf in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt. Daarenboven voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing:

"Ook uw verklaringen over de Taliban en IS (Islamitische Staat) die volgens u in uw regio aanwezig zouden zijn, laten te wensen over. Zo kan u niet vertellen sinds wanneer IS aanwezig is in uw regio, zelfs niet bij benadering, of van waar zij komen (CGVS, p. 26-27). Ook uw verklaringen over de activiteiten van IS in uw regio zijn bijzonder summier. Zo zegt u dat ze 'illegale dingen' doen. Gevraagd om meer te vertellen, zegt u nog dat ze wapens dragen en mensen van de politie, van de overheid, en alle dorpingen doden (CGVS, p. 27). Uw bewering dat ze alle dorpingen zouden doden, maakt dat uw antwoord bijzonder oppervlakkig en verzonnen overkomt. Uw kennis over IS volstaat geenszins om uw beweringen over uw aanwezigheid in Khogyani tot in 2015 aannemelijk te maken.

Over de Taliban stelt u dat zij aan de macht waren in uw regio toen u deze verliet, en dat zij hun gezicht zouden verbergen voor de lokale bevolking (CGVS, p. 23, 27). Indien de Taliban inderdaad de macht heeft in uw dorp, is het niet aannemelijk dat zij hun gezicht zouden verbergen voor de lokale bevolking. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat ze dit doen om te voorkomen dat de burgers hen zouden aangeven (CGVS, p. 27). Opnieuw is het niet aannemelijk dat de Taliban uit schrik voor de burgers hun gezicht zouden verbergen, en dat de burgers omgekeerd, geen schrik zouden hebben voor de Taliban en hun alom bekende schrikbewind, en hen zouden durven aangeven. Ook deze elementen doen afbreuk aan u verklaarde recente herkomst.

Verder heeft het CGVS ook sterke twijfels bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familie in Afghanistan. Zo verklaarde u dat uw moeder twee broers heeft, waar u verder niks van informatie over kan geven, behalve dat zij verdwenen zijn en dat u verder nooit naar hen gevraagd heeft (CGVS, p. 11-13). Ook over de broers van uw vader kan u niet zeggen waar ze wonen (CGVS, p. 11-13). Gevraagd naar de nicht waarover u sprak, stelde u nooit bij haar op bezoek geweest te zijn (CGVS, p. 11-13), terwijl u later beweerde daar gedurende twee nachten ondergedoken te zijn (CGVS, p. 33). Dergelijke verklaringen doen vermoeden dat u angstvallig probeert verborgen te houden wie van uw familie waar woont. Dat u geen zich wil geven op de samenstelling en de woonplaatsen van uw familie, tast niet alleen uw algemene geloofwaardigheid aan, maar doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen over uw eigen herkomst."

Ten overvloede kan tevens worden gewezen op het feit dat verzoeker aanvankelijk tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij de Afghaanse kalender niet kent en dat hij niet kan weergeven welk jaar het in de Afghaanse kalender was op het moment van het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 15), terwijl hij later tijdens zijn gehoor er wel in slaagde om het exacte jaar in de Afghaanse kalender van de laatste verkiezingen weer te geven (gehoorverslag CGVS, p. 24). Hieruit blijkt dat verzoekers kennis van recente gebeurtenissen in Afghanistan wel degelijk een ingestudeerd karakter heeft.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-5) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Indien enig geloof zou kunnen worden aan verzoeker voorgehouden verblijf in het dorp Khalo, district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar, *quod non*, dient vastgesteld dat verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij door de taliban werd bedreigd. Verzoeker verklaarde dat hij tijdens het brengen van eten naar de mullah van zijn dorp had gezien dat deze laatste in het gezelschap was van talibanleden, waarop de mullah hem op het hart drukte hiervan niets te zeggen aan anderen. Daarop zouden deze talibanleden door de politie zijn aangevallen, waarna verzoeker ervan werd beschuldigd de Afghaanse autoriteiten te hebben ingelicht over de aanwezigheden van de talibanleden bij de mullah (gehoorverslag CGVS, p. 28). Verzoekers verklaringen zijn evenwel niet aannemelijk. Vooreerst dient erop gewezen dat hij verklaarde dat er steeds gewapende mannen aanwezig waren in de moskee waar hij religieuze studies volgde en dat ook anderen deze mannen konden zien (gehoorverslag CGVS, p. 30-31). Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoeker plots zou worden aangewezen als spion wanneer ook anderen de gewapende mannen hadden gezien. Ook verklaarde verzoeker dat iedere avond rond 7 uur iemand van het dorp eten bracht naar de mullah, zodat het niet aannemelijk is dat deze mullah net op het moment dat verzoeker eten bracht, samen zou zitten met talibanleden waarvan niet zou mogen geweten zijn dat zij in de moskee aanwezig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 31-32).

Diengaan kan eveneens dienstig worden gewezen naar het hoger gestelde met betrekking tot het onaannemelijk karakter van verzoekers verklaringen over de macht van de taliban in zijn dorp. Voorts verklaarde verzoeker dat zijn vader een wapen droeg na het eerste bezoek van de mullah omdat hij bang was maar dat hij verder niets kon doen (gehoorverslag CGVS, p. 30), terwijl verzoekers moeder er in twee nachten in zou zijn geslaagd om voor verzoeker een smokkelaar te vinden die hem het land zou hebben uitgeholpen (gehoorverslag CGVS, p. 28). Nochtans verklaarde verzoeker bij aanvang van zijn gehoor dat hij geen documenten uit Afghanistan kon bekomen omdat het voor zijn moeder als vrouw omwille van de taliban moeilijk is om post op te sturen (gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Deze verklaringen zijn bezwaarlijk met elkaar verzoenbaar. Eveneens ongeloofwaardig is verzoekers verklaring dat hij bij de bezoeken van de mullah telkens kon ontsnappen door zich in zijn kamer onder zijn bed te verstoppen, terwijl het tweede bezoek blijkens zijn verklaringen dermate gewelddadig was dat zijn vader werd doodgeschoten (gehoorverslag CGVS, p. 28 en 29). Dat verzoekers moeder na het doodschieten van zijn vader alle gevaar eenvoudig kon afwenden door simpelweg te stellen dat haar zoon vermist is (gehoorverslag CGVS, p. 28) is in dit licht eens te meer een indicatie van het ongeloofwaardig karakter van verzoekers asielrelaas. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaarde dat zijn vader overwoog om middels een jirga het probleem op te lossen, terwijl daarbij deze zelfde mullah aanwezig zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 30). Gezien het geheel van wat voorafgaat dient dan ook vastgesteld dat, los van de vraag naar verzoekers recente verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België, hoe dan ook niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het district Khogyani, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde recente herkomst uit de provincie Nangarhar, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. X), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER